

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління
Регіональна академія менеджменту (Казахстан)
Академія Поморська в Слупську (Польща)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

2 листопада 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового
Інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 25.10.2018 р.)*

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 листопада 2018 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018. — 144 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Європейський вимір реформування публічного управління в Україні” щодо проблем розвитку публічного управління через європейських вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Т. О. Костюк	
<i>Інтернаціоналізація вищої освіти: стратегічна мета чи фрагментовані завдання для ЗВО та системи державного управління</i>	49
Б. В. Круглик	
<i>Вплив інновацій на систему державного управління.....</i>	53
О. І. Крюков, О. В. Радченко	
<i>Ідеологічні складові національної безпеки держави.....</i>	55
М. К. Кулава	
<i>Державне регулювання взаємодії органів державної виконавчої системи та приватних виконавців в Україні: концептуальні основи.....</i>	58
Н. А. Лебедєва	
<i>Викладання англійської мови у галузі знань “Публічне управління та адміністрування” в аграрному вищому навчальному закладі.....</i>	60
Д. С. Мартишин	
<i>Християнська місія у контексті державного управління: трансформація релігійної комунікації в умовах глобального інформаційно-комунікативного простору</i>	63
А. П. Миколаєць	
<i>Сутнісні характеристики добровільної самоорганізації конкретного людського співтовариства</i>	67
А. А. Мошинін	
<i>Практичні аспекти оцінювання ризиків та ефективності реалізації завдань державної антикорупційної політики.....</i>	69
Н. В. Мудренко	
<i>Застосування терміна “сфера зовнішніх зносин”</i>	72
К. Науменко	
<i>Волонтерство як інститут громадянського суспільства в Україні.....</i>	75
Мехді Фарман Огли Насіров	
<i>Розвиток ресайклінгу ПЕТ-тари, пластикової упаковки та подібних пластикових товарів за сценарним підходом.....</i>	78
О. В. Охотникова	
<i>Реалізація меритократичного принципу в Сінгапурі та можливості застосування його в Україні</i>	81
І. О. Парубчак	
<i>Трансформація публічного управління у гуманітарній політиці держави: європейський вибір</i>	83
О. І. Пархоменко-Куцевіл	
<i>Формування антикорупційної політики в Китаї: теоретичний аналіз</i>	86
І. М. Перестюк	
<i>Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність.....</i>	88

ВОЛОНТЕРСТВО ЯК ІНСТИТУТ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

На шляху до створення розвиненого громадянського суспільства в Україні стоїть безліч перешкод. Передусім, проблема полягає у взаємодії його різних громадянських інституцій. Так, важливою проблемою є відсутність зацікавленості багатьох людей у створенні єдиної громадянської комунікативної мережі. Хоча, й, в даний час всі інститути громадянського суспільства створюються виключно на добровільній основі, проте існує безліч випадків, коли громадські інституції створюються виключно для задоволення бізнесово-політичних інтересів. Таким чином, всі вони мають різні цілі, але в сукупності намагаються досягти одних і тих самих результатів.

Важливе місце в системі інститутів громадянського суспільства займає волонтерська діяльність.

З огляду на різні дослідження процесів державотворення, значення волонтерської діяльності як чинника суспільного прогресу важко переоцінити. Водночас ступінь генезису суспільства безпосередньо пов'язано з рівнем розвитку освіти й науки. Такий зв'язок неодноразово висвітлювався видатними вченими. [1]. Це дає можливість розглядати фактори розвитку суспільства та волонтерську діяльність як окрему, важливу категорію суспільної діяльності, що формує цивілізаційні процеси та розвиток державного управління.

Волонтер (в перекладі з лат. *voluntaries* — добровільно) — це людина безкорислива, яка займається будь-якою суспільно-корисною діяльністю [2].

Волонтерські організації представляють собою добровільне об'єднання людей, діяльність яких спрямована на надання різного роду допомоги. Сфера роботи волонтерів дуже велика. Це може бути соціальна, екологічна, медична і будь-яка інша сфера, де може знадобитися допомога.

Велике значення має взаємодія волонтерів з державою. На сьогодні, а особливо у світлі воєнних подій, їх діяльність активно підтримується, а розвиток інформаційних технологій дав можливість інтегрувати волонтерство майже в усі сфери суспільного життя. Так, зокрема, соціально-педагогічна діяльність студентських волонтерських груп дає змогу зробити особистий внесок у розв'язання соціальних проблем, випробувати свої можливості, беручи участь у проектах і програмах соціально-педагогічної спрямованості [3].

Отже, волонтерська діяльність — найбільш зручна форма вияву соціальної активності, універсальне вираження солідарності людей, інструмент для вирішення багатьох складних проблем, що стоять перед всім людством [4], тому активність, демонстрована громадянами у процесі подібної діяльності, безпосередньо впливає на розвиток громадянського суспільства в Україні. Таке твердження можна обґрунтувати відразу з кількох позицій. По-перше, участь в добровольчих організаціях розвиває кращі якості в людині, що в свою чергу підштовхує до реалізації своїх здібностей в інших сферах суспільного життя. По-друге, волонтерство пов'язано практично з усіма інститутами громадянського суспільства, сприяючи їхньому розвитку і взаємодії.

Окремі аспекти діяльності молодіжного лідерства і волонтерства розкриті у працях вітчизняних науковців: О. Безпалько, О. Брижовата, Р. Вайнола, І. Грига, М. Дейчаківський, Л. Дума, З. Зайцева, А. Зінченко, І. Зверєва, Н. Заверико, І. Іванова, Н. Івченко, А. Капська, О. Карпенко, Л. Коваль, Н. Комарова, О. Кузьменко, О. Лисенко, О. Лозовицький, В. Назарук, І. Пінчук, Н. Романова, Ф. Ступак, С. Толстоухова, І. Трубавіна, О. Шатохіна, О. Яременко. Проте, враховуючи ряд не вирішених соціально-економічних, політичних, воєнних та гуманітарних проблем, волонтерська діяльність потребує подальшого дослідження, зокрема: дослідження мережевої волонтерської діяльності та її впливу на державотворчу діяльність, що нині не досліджена; вивчення поведінкових характеристик політичних угруповань та їх впливу на волонтерство в країні; аналізу результатів воєнного волонтерства та ін.

Будь-яка добровольча діяльність заснована на принципах добра і творення. Вона робить істотний внесок у процес формування особливого типу мислення, сприяючи тим самим вихованню відповідальних членів суспільства. Беручи участь у волонтерській діяльності, громадяни усвідомлюють свою особисту відповідальність за долю своєї країни і майбутнього покоління [5].

Для України, на сучасному етапі розвитку вкрай необхідне вирішення багатьох соціальних проблем, оскільки все, з чим не може впоратися держава, лягає на плечі свідомих громадян, здатних тверезо оцінити стан та можливості спроби вирішити ці проблеми самостійно. Все, що бачить громадянин, має наштовхнути його на думку: “Що я можу з цим робити? Як я можу допомогти?”. Саме тому, так важливий розвиток інституту волонтерства. Необхідно, насамперед, змінити ставлення людей до нього. Нерідко волонтери стикаються з тим, що люди відмовляються від їх допомоги внаслідок недовіри. Люди просто не можуть уявити, що хтось хоче допомогти їм “просто так”, без будь-якої вигоди для себе. Все це, звичайно, пов'язано з ментальністю. У зв'язку з цим, необхідне більш офіційне оформлення подібної діяльності. З іншого боку подібний крок може призвести до виникнення зайвої бюрократії і ускладнення надання безпосередньої допомоги. Одне можна сказати точно, волонтерство необхідно розвивати так само як і інші інститути громадянського суспільства, оскільки лише спільно вони зможуть вирішити актуальні проблеми сучасності.

Таким чином, волонтерство є одним з найважливіших інститутів громадянського суспільства. Будь-який громадянин може почати займатися наданням добровільної допомоги. Виховуючи в собі кращі якості, волонтер створює для себе і оточуючих гідні умови життя. Усвідомлюючи відповідальність за майбутнє своєї країни, волонтер власноруч бере участь в створення розвиненого громадянського суспільства.

Список використаних джерел

1. Здіорук С. І. Формування єдиного відкритого освітньонаукового простору України: оптимальне використання засобів забезпечення випереджального розвитку: аналіт. доп. [Електронний ресурс] / С. І. Здіорук, А. Ю. Іщенко, М. М. Карпенко. — К., 2011. — 43 с. — Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/Science_educationale2f67.pdf
2. Ляхова М. В. Волонтерство как вид общественного объединения // Актуальные проблемы правового регулирования деятельности общественных объединений: российский и зарубежный опыт: региональный научный круглый стол : сборник научных статей. Курск, 2016. С. 130.
3. В. Назарук, О. Кашевська, С. Пінчук, С. Кончак, Е. Квеселевіч “Волонтерство без кордонів”. Інформаційна брошура. Рівне. 2008. — 46 с.
4. Эсмантович И. И. Волонтерство как инструмент гражданско патриотического воспитания молодежи // Добровольчество в современном мире: нравственный идеал нашего времени : сборник научных статей I-й международной студенческой научно-практической конференции. Курск: ЗАО “Университетская книга”, 2016. С. 441.
5. Всеукраїнська експертна мережа [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://www.experts.in.ua/baza/analitic/index.php?ELEMENT_ID=73474